

Aar. Men altsaa hele Indtægtsnedgangen paa Indkomst- og Formueskatten skulde antagelig blive fra 280 til 230 Mill. Kr., altsaa 50 Millioner. Paa Stempelskatten er Nedgangen fra Finanslovens 40 Millioner til 26 Mill. Kr., naar man fordobler Resultatet fra det første Halvaar, og naar man efter samme Fremgangsmaade tager Forbrugsafgifterne for sig, herunder indbefattet Forlystelsesskatten, kommer man til det Resultat, at medens der er budgetteret ca. 175 Millioner, vil der neppe kunne paaregnes mere end 153 Millioner. Det bliver altsaa en Nedgang i Forhold til Finansloven af i alt ca. 86 Mill. Kr. paa Skatterne.

Naar vi saa kommer til Udbyttet af Statsvirksomhederne, kan man da ogsaa kun regne efter det forløbne Halvaar. Men naar jeg regner med dette som Grundlag og tager Hensyn til de andre foreliggende Forhold, vil jeg være tilbøjelig til at mene, at Statsvirksomhederne i det hele vil give et Underskud paa ca. 50 Mill. Kr. Det vil altsaa ses, at der her er Tale om en meget betydelig Nedgang i Forhold til Finansloven.

Med dette som Grundlag maa vi være belavet paa, at indeværende Finansaar vil give et Underskud, som i alt Fald neppe bliver mindre end 150 Mill. Kr. Naar det er saa, er det ogsaa klart, at Staten betydeligt har maattet overtrække sin Konto i Nationalbanken — det er ogsaa en Ting, om hvilken der er blevet spurgt —, og det saa meget mere, som man har maattet binde en Del af den disponible Kassebeholdning, for det første i visse Værdipapirer, navnlig ved det store Indkøb, der er foretaget af sønderjydske Kreditforeningsobligationer for at støtte disse Obligationers Kurs, og endvidere ved Indskud i sønderjydske Banker og Sparekasser; dette er jo en Anbringelse, som er tilladelig i Henhold til de Regler, der følges om Anbringelse af den likvide Del af Kassebeholdningen, men som det ærede Medlem Hr. Rode rigtigt bemærkede, er disse Beløb ikke af den Art, at de kan trækkes tilbage med kortere Varsel, thi der er her et Hensyn at tage til det haardt trykkede sønderjydske Næringsliv, som Finansministeren, enten vi sidder godt eller slet i det, nødvendigvis maa tage. Endvidere er der de meget betydelige Forstrækninger til de sønderjydske Kommuner, og saa er der de mange forskellige andre Udlaan: til Arbejdsløshedskasserne, til Gudenaacentralen og andre store Anlæg af samme Art, og endelig det meget store Beløb, som ligger bundet i

Statsbanernes Kulbeholdninger. Derfor har Overtrækningen paa Nationalbankkontoen nødvendigvis maattet være betydelig, den er i dette Øjeblik ca. 96 Mill. Kr. Dette er et meget stort Tal. Det er dog ikke det største Tal, der har været af den Art. F. Eks. 1. Juli 1919 var der en Nettoovertrækning i Nationalbanken paa 131 Millioner, altsaa et betydeligt større Beløb; det var, inden Genforeningslaanet var indgaaet. Ligeledes var der i Fjor Efteraar ved denne Tid en stor Overtrækning. Men det er et betydeligt Tal. Imidlertid kan det med Sikkerhed siges, at dette Tal vil være gaaet væsentlig ned i den først kommende Januar Maaned, thi December og Januar er jo vore store Intrade-maaneder, navnlig indgaar der da det samlede Udbytte af Selskabsskatten, saa man kan sige sig selv, at det vil gaa i Aar, som det altid er gaaet, at naar man sammenligner November med Januar, vil der i Januar Maaned være en meget betydelig Nedgang i Statens Overtrækning af sin Nationalbankkonto. Alligevel er dette Forhold et saadant, som man ikke kan anse for helt normalt. Saa abnormt, som det ser ud til, er det nu ikke, thi der gives jo ikke det Land i Verden, hvor ikke saadanne Kreditter maa ydes, og i de fleste Lande i langt større Omfang end her, enten ved Forstrækninger fra de vedkommende privilegerede Seddelbanker, hvilket er det almindeligste, eller ved Udstedelse af korte Skattekammerbeviser, saaledes som man almindelig bruger det i England. Det er ogsaa i Forhold til disse Landes Finanser langt større Beløb, det drejer sig om. Da Intraderne sker saa uregelmæssigt, maa der være et Sted, hvor Staten kan skaffe sig de fornødne Midler til Statshusholdningens fortsatte Drift. Men det Maal, enhver Finansminister, som jeg gentagende har udtalt, maa stille sig, og som jeg ogsaa har stillet mig, er dette, at der er en tilstrækkelig likvid Kassebeholdning til, at Staten som Regel kan staa paa egne Ben med Hensyn til sin Kapitalforsyning. Saaledes som Forholdene nu ligger, saa stærkt som Udgifterne er svulmet op, og navnlig saa stærkt som Indtægterne er faldet, vil jeg anse det for umuligt at tilvejebringe en saadan Kassebeholdning paa anden Maade end ved Laan. Men der kan naturligvis ikke siges at være nogen tvingende Nødvendighed for, at det sker; dog er det i allerhøjeste Grad ønskeligt, at man, naar vi en Gang faar vore Finanser konsolideret ved Vedtagelsen af nye Skattelove og ved en saastærk Nedbringelse af Udgifterne, som det